

[Gudme.]

til at smide brevgenparten i papirkurven er meget større end tilskyndelsen til at komme den i kuverten og derefter i postkassen og sende den tilbage til den, man har modtaget den fra. Naturligvis findes der en del områder inden for retsplejen, hvor man kan forvente en loyal modtagelse og tilsvarende loyal tilbagesendelse af det, der skal forkyndes, men talmæssigt fylder de næppe meget i den store sammenhæng. Det er derfor helt i orden, at justitsministeren ikke er gået videre end til at foreslå, at brevforkyndelsen ligestilles med de to forkyndelsesformer, vi kender i dag.

Hvor meget den så vil blive brugt i praksis, må tiden vise. Men det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at ministeriet, hvis lovforslaget gennemføres, vil lave forsøgsordninger ved nogle dommerembeder, hvor brevforkyndelse skal bruges så vidt som overhovedet muligt. Her vil jeg gerne hæve en advarende pegefinger og sige: hold inde med disse forsøg, når det, som jeg tror, viser sig, at det store antal af brevene bliver ubesvarede og man derefter skal i gang med en ny forkyndelse på den sædvanlige facon. Vi får et væld af omberamninger ved disse retter, der skal være forsøgskaniner, til irritation og ulempe for alle implicerede.

Det andet nye og det bedste i ministerens reformforslag er, at postforkyndelserne skal gøres mere effektive. Det kan man ganske vist ikke se direkte af selve lovforslaget, men det fremgår af bemærkningerne, at man administrativt vil påbyde, at brevet i første omgang tages med på de almindelige postture og så, hvis det ikke fører til forkyndelse, næste dag søges udbragt som ekspresbrev, altså en meget tidlig morgen eller en gang ud på aftenen. Dette er sikkert fornuftigt, og det kunne være praktisk, om vi i udvalget fik lejlighed til at se ministeriets skitse til den administrative forskrift, man vil give.

Det er også i min gruppe blevet nævnt, og jeg vil også gerne have lejlighed til i udvalget at rejse dette over for ministeren, om man i virkeligheden ikke kunne lade postforkyndelsesformen blive den samme form, som man anvender, når man sender et anbefalet brev, altså ganske simpelt sende

et anbefalet brev, og når man har kvittering for, at det er fremme, så er det godt nok.

Det fremgår af de udtalelser, ministeriet har indhentet hos de implicerede myndigheder, at der er almindelig tilfredshed med stævningsmandsforkyndelsen, men ikke alt for stor begejstring for postforkyndelsen. I mange retskredse er den faktisk aldrig slået an. Man kunne så spørge, om det ikke var bedst at holde fast ved stævningsmændene, som vi har de gode erfaringer med, i stedet for at lave nye og smidigere regler for den postforkyndelse, som hidtil ikke har været den store succes. Svaret må vel være det, som også ministeriet giver, at stævningsmændene nok i det lange løb er for dyre i drift. Postbudene er alligevel ude på alle ruter hver dag med den almindelige post, mens stævningsmændene skal foretage særlig udrykning blot for en enkelt stævning.

Skal vi derfor vælge mellem postbud og stævningsmand, vil det nok være naturligt at foretrække postbudet i det øjeblik, han er udrustet med en sådan instruks og en sådan erfaring, at han kan foretage en effektiv forkyndelse.

Sammenfattende må jeg derfor om lovforslaget sige, at der sker ingen ulykker ved dets gennemførelse, men heller ikke ret meget godt. Det gode kan ligge i den instruks, som justitsministeriet og postvæsenet i fællesskab sætter sammen, og her håber jeg man vil have en heldig hånd.

Inger Lise Petersen: På SFs vegne kan jeg meddele vor tilslutning til den forenkling, som tilstræbes med lovforslaget, og vi vil gerne være med til at se på i udvalget, om ikke vi kan nå noget længere med hensyn til forenkling, sådan som det er foreslået af retsplejerådet, men tilsyneladende frarådet af praktikerne.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg kan igen i dag takke for enstemmig tilslutning. Der var dog, det må siges, en lidt betinget tilslutning, eller rettere sagt var tilslutningen fra hr. Hans Toft nærmest lidt for ivrig, for han mente jo, at vi skulle være gået endnu videre. Der er allerede af andre ordførere anført argumenter herimod, og jeg mener i modsætning til hr. Gudme, at vi godt kan stole på den forsøgsordning,